

2008. június 5., csütörtök

14. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy gyorsítsa fel az EU–Grúzia közötti vízumrendszerrel szülő tárgyalások megnyitását azért, hogy a közeljövőben megkössék Grúziával a vízumkönnyítési és visszafogadási megállapodásokat annak biztosítására, hogy a szeparatista régiókban élő grúz állampolgárok ne kerüljenek hátrányos helyzetbe az orosz útlevéllel rendelkezőkkel szemben;

15. üdvözli a Tanács európai szomszédsági politikáról szóló 2008. február 18-i következtetéseit, melyben rávilágít arra, hogy ahol csak lehet, tárgyalásokat kell kezdeni széles körű és átfogó szabadkereskedelmi megállapodások (DFTA) megkötéséről; sürgeti a Bizottságot, hogy a grúz törekvésekkel kapcsolatban törekedjen gyors megállapodásra Grúziával, és szerezzen tárgyalási megbízást a tagállamoktól; reméli, hogy e téren a francia elnökség időszaka alatt további előrelépést sikerül elérni;

16. üdvözli a jog érvényesülésével, szabadsággal és biztonsággal foglalkozó EU–Grúzia albizottság létrehozását, melynek célja a kétoldalú párbeszéd élénkítése és az ESZP cselekvési terv végrehajtása;

17. reméli, hogy Grúzia teljes mértékben kihasználja majd a szomszédságpolitikai beruházási eszköz (NIF) által biztosított további pénzügyi lehetőségeket, különösen az infrastruktúrával, energiával és környezetvédelemmel kapcsolatos projekteknél, ugyanakkor felszólítja a Bizottságot, hogy kísérelje fokozott figyelemmel az oktatási, a szociális és a demokrácia építésével kapcsolatos területeket is;

18. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak és a tagállamoknak, valamint Grúzia elnökének és parlamentjének, az EBESZ-nek, az Európa Tanácsnak és az Orosz Föderáció elnökének és parlamentjének.

A közös kül- és biztonságpolitikáról (KKBP) szóló 2006-os éves jelentés

P6_TA(2008)0254

Az Európai Parlament 2008. június 5-i állásfoglalása a közös kül- és biztonságpolitika (KKBP) fő szempontjairól és alapvető választási lehetőségeiről szóló, a 2006. május 17-i intézményközi megállapodás (43) bekezdésének G. pontja alapján az Európai Parlamenthez intézett éves tanácsi jelentésről – 2006 (2007/2219(INI))

(2009/C 285 E/03)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a 2006. május 17-i intézményközi megállapodás (43) bekezdésének G. pontja alapján a Tanácsnak az Európai Parlamenthez benyújtott éves jelentésére a közös kül- és biztonságpolitika (KKBP) főbb vonatkozásairól és alapvető választási lehetőségeiről – 2006,
- tekintettel az EU-Szerződés 21. cikkére,
- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződést és az Európai Közösséget létrehozó szerződést módosító, 2007. december 13-án Lisszabonban aláírt szerződésre (Lisszaboni Szerződés) és az Európai Unió 2007. december 12-én kihirdetett Alapjogi Chartájára,
- tekintettel az Európai Tanács által 2003. december 12-én elfogadott európai biztonsági stratégiára (ESS),
- tekintettel a fent említett, az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság között létrejött, a költségvetési fegyelemről és a hatékony és eredményes pénzgazdálkodásról szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodásra ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ HL C 139., 2006.6.14., 1. o. Legutóbb a 2008/371/EK európai parlamenti és tanácsi határozattal (HL L 128, 2008.5.16., 8. o) módosított megállapodás.

2008. június 5., csütörtök

- tekintettel az Európai Tanács 2007. december 14-i brüsszeli ülésének elnökségi következtetéseire és a nemzeti ratifikációs folyamatok gyors végrehajtására irányuló felhívására a Lisszaboni Szerződés 2009. január 1-jei hatálybalépése érdekében,
- tekintettel az Európai Tanács 2005. december 15–16-i brüsszeli ülésének elnökségi következtetéseire a 2007–2013 közötti időszakra szóló pénzügyi tervről,
- tekintettel a Lisszaboni Szerződésről szóló 2008. február 20-i állásfoglalására ⁽¹⁾, beleértve a Parlament Külügyi Bizottságának erre vonatkozó 2008. január 22-i véleményét is,
- tekintettel a Tanácsnak a KKBP fő szempontjairól és alapvető választásairól – beleértve az Európai Unió általános költségvetésének pénzügyi kihatásait – szóló, az Európai Parlamenthez intézett éves jelentéséről – 2005 ⁽²⁾ szóló, 2007. május 23-i állásfoglalására,
- tekintettel az európai biztonsági stratégiának az EBVP-val összefüggésben történő végrehajtásáról szóló, 2006. november 16-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel a millenniumi fejlesztési célok keretében a fejlesztés új finanszírozási módjairól szóló, 2006. február 16-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel az EU–Oroszország csúcstalálkozókról szóló, 2007. május 10-i és november 14-i állásfoglalásaira ⁽⁵⁾, valamint az EU és Oroszország közötti gazdasági és kereskedelmi kapcsolatokról szóló, 2007. június 19-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
- tekintettel az EU és az Egyesült Államok közötti kapcsolatok transzatlanti partnerségi megállapodás keretében történő javításáról, valamint az EU és az Egyesült Államok közötti transzatlanti gazdasági kapcsolatokról szóló, 2006. június 1-jei állásfoglalására ⁽⁷⁾, valamint a transzatlanti kapcsolatokról szóló, 2007. április 25-i állásfoglalására ⁽⁸⁾,
- tekintettel a Közel-Keletről szóló, 2007. július 12-i állásfoglalására ⁽⁹⁾,
- tekintettel az EU–Kína csúcstalálkozóról és az EU és Kína között folyó emberi jogi párbeszédről szóló, 2007. december 13-i állásfoglalására ⁽¹⁰⁾,
- tekintettel az EU–Afrika kapcsolatok jelenlegi állásáról szóló, 2007. október 25-i állásfoglalására ⁽¹¹⁾ és az Afrika szarva térségéről: Az EU regionális politikai partnerségi programja a békéért, biztonságért és fejlődésért című, 2007. május 10-i állásfoglalására ⁽¹²⁾,
- tekintettel a Reformok az arab világban: milyen stratégiát alkalmazzon az Európai Unió című, 2007. május 10-i állásfoglalására ⁽¹³⁾,
- tekintettel az Európai Unió és Latin-Amerika közötti megerősített partnerségről szóló, 2006. április 27-i állásfoglalására ⁽¹⁴⁾,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0055.

⁽²⁾ HL C 102. E, 2008.4.24., 309. o.

⁽³⁾ HL C 314. E, 2006.12.21., 334. o.

⁽⁴⁾ HL C 290. E, 2006.11.29., 396. o.

⁽⁵⁾ HL C 76. E, 2008.3.27., 95. o. és Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0528.

⁽⁶⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0262.

⁽⁷⁾ HL C 298. E, 2006.12.8., 226. és 235. o.

⁽⁸⁾ HL C 74. E, 2008.3.20., 670. o.

⁽⁹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0350.

⁽¹⁰⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0622.

⁽¹¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0483.

⁽¹²⁾ HL C 76. E, 2008.3.27., 106. o.

⁽¹³⁾ HL C 76. E, 2008.3.27., 100. o.

⁽¹⁴⁾ HL C 296. E, 2006.12.6., 123. o.

2008. június 5., csütörtök

- tekintettel 2006. január 18-i állásfoglalására ⁽¹⁾, valamint az Általános Ügyek és a Külkapcsolatok Tanácsának Afganisztánról szóló, 2008. március 10-i következtetéseire,
- tekintettel az atomsorompó szerződés felülvizsgálatával foglalkozó 2005-ös konferenciáról – az Észak-Koreában és Iránban található nukleáris fegyverekről szóló, 2005. március 10-i állásfoglalására ⁽²⁾, amely egyértelművé tette, hogy az EU a Koreai-félszigettel folytatott tárgyalásai során a „No Say, No Pay” (olyan ország nem ad támogatást, akinek nincs beleszólása a döntéshozatalba) elvet fogja alkalmazni;
- tekintettel az Iránról szóló, 2007. október 25-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel a 2007-es iraki különintézkedést létrehozó bizottsági határozat tervezetéről szóló, 2007. október 25-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel „Az energiával kapcsolatos közös európai politika kialakítása felé” című, 2007. szeptember 26-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel a globális éghajlatváltozás 2 Celsius-fokra való csökkentéséről – az előttünk álló út a Bali szigetén tartandó éghajlatváltozási konferenciáig és azon túl (COP 13 és COP/MOP 3) című, 2007. november 15-i állásfoglalására ⁽⁶⁾, valamint a kereskedelemről és a klímaváltozásról szóló, 2007. november 29-i állásfoglalására, valamint a 2008. március 13–14-i brüsszeli Európai Tanácsnak az éghajlatváltozásról és az energiáról szóló elnökségi következtetéseire és az EU főképviselője és az Európai Bizottság által ott előterjesztett, az éghajlatváltozásról és a nemzetközi biztonságról szóló dokumentumra ⁽⁷⁾,
- tekintettel a terrorizmus elleni küzdelemről szóló, 2007. december 12-i állásfoglalására ⁽⁸⁾,
- tekintettel az emberi jogok világbeli helyzetéről szóló 2006-os éves jelentésről és az EU ezzel kapcsolatos politikájáról szóló, 2007. április 26-i állásfoglalására ⁽⁹⁾ és a harmadik országokkal folytatott emberi jogi párbeszéd és konzultáció működéséről szóló, 2007. szeptember 6-i állásfoglalására ⁽¹⁰⁾,
- tekintettel az Európai Unió új tagállamok befogadására való képességének intézményi szempontjairól szóló, 2006. december 13-i állásfoglalására ⁽¹¹⁾,
- tekintettel a bővítési stratégiáról és a 2006–2007 közötti fő kihívásokról szóló bizottsági közleményről szóló, 2006. december 13-i állásfoglalására ⁽¹²⁾ és az európai szomszédságpolitika megerősítéséről szóló, 2007. november 15-i állásfoglalására ⁽¹³⁾,
- tekintettel a fekete-tengeri regionális politikai megközelítésről szóló 2008. január 17-i állásfoglalására ⁽¹⁴⁾,
- tekintettel az Európai Unió és Szerbia közötti kapcsolatokról szóló tanácsi ajánlásról szóló, 2007. október 25-i állásfoglalására ⁽¹⁵⁾,
- tekintettel eljárási szabályzata 112. cikkének (1) bekezdésére,
- tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére (A6-0189/2008),

⁽¹⁾ HL C 287. E, 2006.11.24., 176. o.

⁽²⁾ HL C 320. E, 2005.12.15., 253. o.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0488.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0481.

⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0413.

⁽⁶⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0537 és Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0576.

⁽⁷⁾ S113/08, 2008. március 14.

⁽⁸⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0612.

⁽⁹⁾ HL C 74. E, 2008.3.20., 753. o.

⁽¹⁰⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0381.

⁽¹¹⁾ HL C 317. E, 2006.12.23., 485. o.

⁽¹²⁾ HL C 317. E, 2006.12.23., 480. o.

⁽¹³⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0538.

⁽¹⁴⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0017.

⁽¹⁵⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0482.

2008. június 5., csütörtök

- A. mivel az Unió érdekeinek világos meghatározása alapvető fontosságú az Unió külső fellépéséhez kapcsolódó célok eléréséhez és különösen külpolitikája megvalósításához;
- B. mivel az értékközpontú KKBP megerősítéséhez és hatékonyá tételéhez az Európai Unión belül fokozott politikai egységre van szükség, mivel máskülönben fennállna a veszély, hogy az Európai Unió – mint globális szereplő – hitelessége sérül, amint az annál fogva meg is történt, ahogyan az EU Kínát, Oroszországot, Irakot, Afganisztánt, Kubát és az energiabiztonság kérdését kezelte; mivel remélhető, hogy a Lisszaboni Szerződés és a főképviselő megerősített szerepe meg fogja könnyíteni az előretökintőbb, hosszabb távú külpolitikai stratégiát és egy olyan átfogó megközelítés létrejöttét, amely valamennyi tagállam részéről elrendeli a támogatást;
- C. mivel a Lisszaboni Szerződés egyértelműen javítja a jelenleg hatályban lévő KKBP-megállapodásokat, ezáltal erősíti az Unió nemzetközi profilját és fokozza annak hatékonyságát; mivel ennek ellenére további erőfeszítésekre van szükség a döntéshozatali folyamat külpolitika tekintetében történő korszerűsítésére a vétójog megszüntetése és a minősített többségi szavazás bevezetése céljából;
- D. mivel az EU határain kívüli válságok és konfliktusok által gyakorolt nyomás és a gyors éghajlatváltozás által keltett, riasztó új kihívások kezelésének szükségessége szélesebb perspektívájú KKBP-t indokol;
- E. mivel a hitelesség érdekében a KKBP-nek és a közös biztonsági és védelmi politikának (KBVP) a törekvésekkel és a konkrét céljaikkal összhangban kell forrásokat juttatni, és mivel e tekintetben jelentős emelést tartanak szükségesnek a pénzügyi terv 2009-ben esedékes félidős felülvizsgálata során, valamint más pénzügyi forrásokból is;

Elvek

1. úgy véli, hogy a KKBP az európai biztonság- és védelmi politikával (EBVP) együtt hozzájárult az európai identitás megerősítéséhez és az EU globális szerepének megszilárdításához;
2. mindazonáltal azon a véleményen van, hogy az EU szerepe a világban nem arányos a benne rejlő potenciállal és az európai közvélemény elvárásaival, mivel a tagállamok vonakodnak elfogadni az EU külpolitikája hatékonyságának, koherenciájának és elszámoltathatóságának fokozására irányuló szükséges és nélkülözhetetlen reformokat;
3. mivel az Európai Unió értékeken alapuló közösség, úgy véli, hogy annak érdekében, hogy hiteles globális szereplő legyen, kapcsolataiban fenn kell tartania magas szintű normáit, ezért a KKBP-nek azokra az értékekre kell épülnie, amelyeket az Európai Unió és tagállamai vallanak, nevezetesen a demokrácia, a jogállamiság értékére, az emberi jogok és az alapvető szabadságjogok tiszteletére, melyek a KKBP kulcsfontosságú céljai;
4. e tekintetben rámutat, hogy az EU nem demokratikus országoktól való erőteljes energetikai függése súlyosan veszélyezteti közös külpolitikájának koherenciáját, magabiztosságát és fenntarthatóságát;
5. határozott meggyőződése, hogy az Európai Unió csak akkor gyakorolhatja befolyását és folytathat valódi, hatékony és hiteles KKBP-t, ha egyértelműen meghatározza közös célkitűzéseit, megfelelő eszközökkel látja el magát – olyan módon, ami biztosítja a célkitűzések és az eszközök közötti összhangot –, egységesen lép fel és rendelkezik az Európai Parlament ellenőrzése által nyújtott erős, demokratikus legitimitással; ugyanakkor úgy véli, hogy a KKBP kulcsfontosságú célkitűzései csak akkor érhetők el, ha maga az Európai Parlament egységesen lép fel, e tekintetben pedig ösztönzi a KKBP-vel foglalkozó szakosodott szervei között a hatáskörök tematikai és földrajzi szempontból történő, egyértelműbb meghatározását;
6. felszólítja a tagállamokat, kötelezzék el magukat az uniós partnerekkel, valamint a főképviselővel történő konzultációra, mielőtt stratégiai jelentőségű külpolitikai döntéseket hoznak – különösen a többoldalú szervezetek keretében – annak érdekében, hogy a stratégiai döntésekre vonatkozó álláspontjaik legalább koherensek, egybehangzóak és kompatibilisek legyenek, és ne befolyásolják az EU külső fellépésének következetességét és egységességét, illetve ne veszélyeztessék az EU mint globális szereplő hitelességét harmadik országokkal szemben;

2008. június 5., csütörtök

A KKBP-ről és az uniós intézmények közötti kapcsolatokról szóló 2006. évi jelentés

7. tudomásul veszi a Tanács KKBP-ről szóló 2006. évi jelentését;
8. miközben elismeri a jelentés szerkezetében bekövetkezett előrelépést, különösen ami az előretekintőbb tervezés beillesztését illeti az előző évben végzett tevékenységek ismertetése mellett, elvárja, hogy a Tanács a következő éves jelentésnél vegye figyelembe a Parlament által elfogadott, vonatkozó állásfoglalásokat és/vagy ajánlásokat;
9. úgy véli, hogy a Parlamentnek szisztematikusabban kellene kialakítania álláspontját a KKBP és az EBVP keretében zajló döntéshozatal egymást követő szakaszairól; javasolja, hogy demokratikus legitimitásuk erősítése érdekében a közös álláspontok és az együttes fellépések adott esetben vegyék figyelembe és tartalmazzák a Parlament által elfogadott álláspontokra való hivatkozásokat;
10. elismeri, hogy a Tanács és a Parlament közötti kapcsolatok terén jelentős előrehaladás történt, különösen az új, rugalmasabb kommunikációs csatornáknak köszönhetően; úgy véli azonban, hogy a Parlamentnek szilárdabban kell állást foglalnia a megtárgyalt kérdések tekintetében, amelyekkel szisztematikusan kell a Tanácsban foglalkozni; rámutat, hogy előrehaladás történt az intézmények közötti fokozottabb kapcsolattartás révén is, amelynek része a főképviselelővel való rendszeres eszmecsere és az uniós különmegbízottak, valamint más magas beosztású tisztviselők gyakoribb megjelenése a Parlament ülésein; azonban úgy véli, hogy további előrelépés szükséges, különösen ami a Parlament előtti megjelenések időzítését illeti, amelynek tekintetbe kellene vennie a Parlament és illetékes bizottságai napirendjét is;
11. üdvözli, hogy egyre többen felismerik, hogy a KKBP/EBVP legitimitása és egységessége nagymértékben függ a főképviselelő és szolgálatai fokozott hajlandóságától a Parlamenttel való együttműködésre, továbbá attól, hogy Tanács elnöksége mennyire kész a Parlament bevonására;

A Parlament 2008. évi prioritásai bizonyos horizontális szempontok vonatkozásában

12. javasolja, hogy 2008-ban kezeljék kiemelten azt a néhány kérdést, amely jobban tükrözi az európai polgárok aggodalmait, valamint az Unió által a nemzetközi ügyekben betöltendő szerepre vonatkozó elvárásaikat;
13. sürgeti a Tanácsot és a Bizottságot, hogy foglalkozzanak közösen, kiemelt sürgősséggel az Európát jelenleg aggasztó olyan kérdésekkel, mint például a terrorizmus, a szervezett bűnözés, a biztonság együttműködés és fejlesztés általi javítása, az energiabiztonság, az éghajlatváltozás, a fenntartható fejlődés, a szomszédos területek stabilitásának javítása, a válságkezelés, a konfliktusmegelőzés és konfliktusmegoldás, a tömegpusztító fegyverek terjedésének megakadályozása, a migrációkezelés és az emberi jogok és szabadságjogok támogatása; üdvözli a Bizottság és a főképviselelő Európai Tanácshoz intézett jelentését az éghajlatváltozásról és a nemzetközi biztonságról; felszólítja a Tanácsot, hogy tanulmányozza a jelentést és tegyen ajánlásokat a megfelelő nyomon követésére; hangsúlyozza a külső dimenzió fontosságát, amely a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló európai térség megvalósításában kulcsszereppel bír;
14. felkéri a főképviselelőt, hogy értékelje az európai biztonsági stratégia végrehajtása során 2003 óta elért előrehaladást és bármely felmerült hiányosságot, belefoglalva abba az európai biztonsági stratégia javítására és kiegészítésére irányuló javaslatokat is; úgy véli, hogy a nemzetközi jog, a hatékony multilateralizmus, az emberi biztonság, a világszerte megvédendő polgári jogok, a konfliktus-megelőzés és a leszerelés, valamint a nemzetközi intézmények szerepének tiszteletben tartása az EU külső fellépései vezérelvévé kell válnia; azon a véleményen van, hogy ezen értékelésnek kell képeznie egy szélesebb körű, nyilvános politikai vita alapját; hangsúlyozza, hogy az európai biztonsági stratégia bármely jövőbeli értékelését az összes uniós intézmény – köztük az Európai Parlament és a nemzeti parlamentek – nagymértékű bevonásával kell elvégezni; úgy véli,

2008. június 5., csütörtök

hogy az európai biztonsági stratégiát oly módon kell felülvizsgálni, hogy az tartalmazza a NATO jelenlegi feladatának és jövőbeli irányának, valamint a NATO és az Európai Unió stratégiai és operatív szinteken meglévő kapcsolatának mélyreható elemzését, továbbá a NATO további bővülése biztonsági kihatásainak elemzését; felkéri az Európai Tanácsot, hogy – első alkalommal – dolgozzon ki egy koherens álláspontot az EU–NATO politikára vonatkozóan, amely nemcsak a transzatlanti kapcsolatok újraélesztésére szolgálna, hanem arra is, hogy támogatást biztosítson a Lisszaboni Szerződésben előírt ESDP korai kidolgozásához;

15. felszólítja a Tanácsot, hogy vegye fontolóra megfelelő struktúrák és eljárások létrehozását, valamint a meglévők működésének javítását annak érdekében, hogy az EU kiépítse azt a képességét, hogy válsághelyzetekben gyorsan reagáljon; felszólít továbbá egy olyan jogi keret kidolgozására, amely meghatározza a válsághelyzetekben a beavatkozási jogot és a védekezési kötelezettséget, beleértve a döntéshozatali eljárásokat és az ilyen helyzetekben a megfelelő feladatokat is;

16. úgy véli, hogy az energiabiztonság külpolitikai dimenziójának jelentősége – beleértve az Uniónak labilis vagy nem demokratikus berendezkedésű országokból és térségekből származó energiától és más stratégiai készletektől való függőségét – tovább fog erősödni; javasolja az energiaforrások és az energiaszállítási útvonalak fokozott diverzifikálását, valamint a nagyobb energiahatékonyságot és az EU-tagállamok közötti szolidaritást az energiapolitika terén; elítéli, hogy a tagállamok anélkül, hogy erről egyeztetnének, az energiaellátásra vonatkozó kétoldalú megállapodásokat kötnek, amelyek sértik az EU egészének és a többi tagállamnak az érdekeit és megkérdőjelezzik stratégiai projektjeiket; hangsúlyozza ennél fogva a Nabucco csővezetéknek az Európai Unió energiabiztonsága tekintetében meglévő stratégiai jelentőségét, és felszólítja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy a lehető leghamarabb tegyen meg az e projekt sikeres végrehajtására irányuló minden erőfeszítést; ismételten megerősíti felhívását a kettős tisztséget betöltő főképviselő/bizottsági alelnök fennhatósága alá tartozó, az energiaügyi külpolitikáért és az Unió ezen a téren végzett tevékenységeinek összehangolásáért felelős magas rangú tisztviselői poszt létrehozására; sajnálja, hogy a Tanácstól és a Bizottságtól nem érkezett válasz a Parlament fent említett, 2007. szeptember 26-i állásfoglalására;

17. sajnálja, hogy nem történt előrelépés egy közös európai energetikai külpolitika irányába, és elítéli az egyes uniós tagállamok által elfogadott intézkedések bilaterális jellegét, amely jelentősen gyengíti az Európai Unió, mint egész, tárgyalóerejét és közös energetikai külpolitikára irányuló erőfeszítéseit; megismétli azon véleményét, hogy egy ilyen politikának a szolidaritáson kell alapulnia, és egy olyan hatékony és belülről megfelelően összekapcsolt belső piacnak kell támogatnia, amely rendelkezik a monopolisztikus és politikailag motivált, nem kereskedelmi jellegű, a Közösség energiabiztonságára nézve fenyegető magatartás elleni fellépéshez szükséges valamennyi eszközzel; ennél fogva üdvözlí és erőteljesen támogatja a harmadik energiacsomagba beépített, a harmadik országokra vonatkozó záradékot;

18. ismételten megerősíti, hogy a terrorizmus – mint nem demokratikus vagy terrorista szervezetek által használt eszköz – az EU biztonságát fenyegető fő veszélyek egyike, és üdvözlí az EU terrorizmusellenes koordinátora által az EU terrorizmusellenes stratégiája végrehajtásának megszilárdítására tett erőfeszítéseket; megállapítja, hogy a terrorizmus ellen a nemzetközi partnerekkel szoros együttműködésben és az ENSZ által megállapított stratégiának megfelelően folytatott küzdelem során kellő mértékben tiszteletben kell tartani a demokrácia, a jogállamiság, az emberi jogok és az alapvető szabadságok egyetemes értékeit és azok védelmét; úgy véli, hogy a terrorizmus elleni eredményes küzdelemnek az Európai Unió és a harmadik országok közötti kapcsolatok kulcsfontosságú prioritásai között kell szerepelnie;

19. megismétli a migráció szabályos kezelésének fontosságát; ennél fogva létfontosságúnak tartja mind a származási, mind pedig a tranzitországok közötti együttműködés biztosítását, valamint ennek a pozitív feltételekhez kötöttség politikájának alkalmazásával történő ösztönzését; rámutat az illegális bevándorlás elhárításának, valamint az e téren kereskedő csoportok elleni küzdelemnek a szükségességére;

20. ismételten megerősíti, hogy a globális kormányzás, a nemzetközi szervezetek és a nemzetközi jogi értékek megerősítése az Unió külső fellépése szempontjából továbbra is létfontosságú; ebben az összefüggésben hangsúlyozza a hatékony multilaterális támogatása tekintetében az ENSZ-re háruló kulcsfontosságú szerepet, és nyomatékosítja, hogy az Uniónak egységesen sürgetnie kell partnereit a demokrácia, az emberi jogok és a jogállamiság fejlesztésére és megszilárdítására, mivel ezek jelentik a jólét és a biztonság alapjait; ismételten megerősíti az ENSZ millenniumi fejlesztési céljai, különösen a szegénység elleni globális küzdelem iránt vállalt kötelezettségét;

21. azon a véleményen van, hogy a globális kormányzás során különös figyelmet kell fordítani a szuverén jóléti alapok és a hasonló állami gazdasági szereplők által játszott szerepre, amelyeket arra kell ösztönözni, hogy a lehető legnagyobb átláthatóság és elszámoltathatóság mellett működjenek;

2008. június 5., csütörtök

22. fontosnak tartja, hogy az EU nagyobb erőfeszítést tegyen a demokrácia világszerte történő támogatására irányuló politikáinak erősítésére és megszilárdítására; ezért létfontosságúnak tekinti, hogy ez a támogatás a KKBP középpontjába kerüljön, valamint hogy biztosítsák az uniós intézmények és a tagállamok intézkedései közötti koherenciát;

23. ragaszkodik a harmadik országokkal kötött megállapodásokban szereplő emberi jogi záradékok, valamint az atomsorompóra és a terrorizmus elleni harcra vonatkozó rendelkezések eredményes végrehajtásához és egy energiabiztonsági záradék beillesztéséhez az EU külpolitikájának egységessége és hatékonysága biztosítása érdekében;

24. kitart amellett, hogy továbbra is nyomást kell gyakorolni a tömegpusztító fegyverek terjedése elleni uniós stratégia nemzetközi szintű végrehajtása tekintetében, aktívan törekedni kell a már meglévő fegyverzet-ellenőrzési és leszerelési rendszer megtartására, különösen az átfogó atomcsend-szerződés hatálybalépésén, a vegyifegyver-tilalmi egyezmény konzisztens végrehajtásán és átfogó nyomon követésén, a kazettás bombák nemzetközi tilalmán és a taposóaknák tilalmáról szóló egyezmény egyetemes alkalmazásán keresztül, nagyobb hangsúlyt kell helyezni a kézi lőfegyver-kereskedelem ellenőrzésére irányuló kezdeményezésekre, valamint a leszereléssel és az atomsorompóval kapcsolatos egyéb kezdeményezésekre és kérdésekre, meg kell erősíteni a többoldalú atomsorompó-szerződéseket, és biztosítani kell a pénzügyi eszközöket az EU tömegpusztító fegyverekre vonatkozó stratégiájának végrehajtására; felszólítja az EU-t és a tagállamokat, hogy játsszanak pozitív és hatékony szerepet a genfi leszerelési konferencia jelenlegi holtpontján való túljutásban, valamint hogy tegyenek lépéseket annak biztosítására, hogy a tárgyalások megkülönböztetésmentes, többoldalú, nemzetközi és ténylegesen indokolható szerződést eredményezzenek, amely tiltja hasadóanyagoknak nukleáris fegyverek számára történő előállítását;

A Parlament földrajzi területekre vonatkozó prioritásai 2008-ban

25. úgy véli, hogy az Uniónak az Európai Unióról szóló szerződés 49. cikkén alapuló bővítési folyamata kulcsfontosságú külpolitikai prioritás marad, és az Unió új tagállamok integrálására irányuló kapacitásán kell alapulnia (figyelembe véve a bővítésnek az EU intézményeire és pénzügyi forrásaira gyakorolt hatását és azt, hogy a bővítés hogyan befolyásolja az EU politikai céljainak megvalósítását);

26. úgy véli, hogy 2008-ban a legfontosabb célként a Nyugat-Balkán stabilitását kell kitűzni, és ez megfelel a Tanács 2006-os éves jelentésében foglaltaknak; ezért rendkívül fontosnak tartja, hogy még több erőfeszítés történjen annak érdekében, hogy a Nyugat-Balkán közelebb kerüljön az EU-hoz, többek között egy vízummentes rendszer bevezetésével, a regionális együttműködés fokozásával a kereskedelem, a közlekedés, az energia területén és a nyugat-balkáni országok közösségi programokban való részvételével; úgy véli, hogy az ennek részét képező gazdasági és társadalmi kérdésekre helyezett erőteljesebb hangsúly megkönnyítene és megalapozná a nyugat-balkáni országok felkészülését az Unióhoz való csatlakozásra a thesszalóniki cselekvési programmal összhangban; hangsúlyozza a civil társadalom csatlakozási folyamatba való bevonásának fontosságát;

27. úgy véli, hogy a Szerbiával folytatott párbeszédet fokozni kell, valamint konkrét intézkedéseket kell tenni az ország európai uniós kilátásainak újbóli megerősítése érdekében; a stabilitási és társulási megállapodás aláírását Szerbia EU-hoz való jövőbeli csatlakozása irányába tett konkrét lépésnek tartja; ösztönzi az alapvető támogatásokat, a kölcsönös kötelezettségvállalások és az együttműködési intézkedések végrehajtását, beleértve a vízummentességre vonatkozó ütemtervet; kiemeli, hogy a közérdekű területeken működő demokratikus erővel és a civil társadalommal való kapcsolatok megerősítésére különös hangsúlyt kell fektetni; úgy véli, az EU-nak megfelelő politikákat kell kidolgoznia és megfelelő eljárásokat kell kezdeményeznie Szerbia elszigetelődésének megakadályozása érdekében;

28. utal a 2008. február 18-i Általános Ügyek és Külkapcsolatok Tanácsa következtetéseire, amelyek értelmében a Tanács tudomásul vette a koszovói közgyűlés által 2008. február 17-én elfogadott, Koszovó függetlenségét kikiáltó határozatot, valamint kijelentette, hogy az egyes tagállamok – nemzeti gyakorlatuk és a nemzetközi jog alapján – maguk döntenek Koszovóval való kapcsolatukról;

29. úgy véli, hogy a terület többnemzetiségű jellegének megőrzése, az etnikai közösségek közötti bizalom kiépítése, a kulturális, vallási és történelmi örökség védelme, a jogállamiság megszilárdítása és a gazdasági fejlődés támogatása céljából az Európai Unió koszovói jogállamiság-missziójának (EULEX) védenie kell a nemzeti kisebbségek érdekeit az ahtisaari tervben előírtaknak megfelelően; rámutat, hogy az ezen erőfeszítések melletti helyi elkötelezettség fogja biztosítani a sikeres átmenetet és a fenntartható társadalmi, politikai és gazdasági fejlődést Koszovóban; aggodalmának ad hangot azzal kapcsolatban, hogy az Egyesült Nemzetek

2008. június 5., csütörtök

Koszovói Missziója (UNMIK) feladatainak az EULEX számára való átadásáról szóló tárgyalások megrekedtek; felszólítja az EU tagállamait, hogy közösen lépjenek fel az ENSZ keretén belül annak érdekében, hogy az EULEX-missziót elismerjék a koszovói nemzetközi polgári jelenlét tagjaként az ENSZ Biztonsági Tanács 1244. (1999) állásfoglalása értelmében;

30. hangsúlyozza, hogy az EU-nak továbbra is alaposan nyomon kell követnie az összes nyugat-balkáni országban a kisebbségek helyzetét valamennyi kisebbségi csoport és azok jogai tényleges védelmének biztosítása érdekében, valamint hogy további konzisztens előrehaladást kell megvalósítani e területen az európai normákkal összhangban; úgy véli, hogy ki kell használni 2008, mint a kultúrák közötti párbeszéd évét annak érdekében, hogy előmozdítsák a kölcsönös megértést és a tolerancia melletti elkötelezettségre irányuló oktatást;

31. hangsúlyozza továbbá, hogy az európai szomszédságpolitika (ENP) megerősítését 2008-ban az egyik legfontosabb célnak kell tekinteni, amely szomszédaink differenciáltabb megközelítéséhez vezet, és megfelelően figyelembe veszi elvárásaikat és az Unió stratégiai érdekeit; úgy véli, hogy ennek a megújult politikának jobban és szélesebb körben kellene felhasználnia a rendelkezésre álló közösségi eszközöket;

32. megismétli, hogy az ENP-országokban a rendezetlen konfliktusok folyamatos fennállása komoly kihívást jelent az EU külső határainak biztonságára és az ENP hatékony végrehajtására nézve; hangsúlyozza, hogy a 2007. évi bővüléssel az EU határai még közelebb kerültek az említett konfliktus által érintett területekhez; ezért aktívabb és átfogóbb uniós részvételre szólít fel e konfliktusok – különösen a Moldovai Köztársaság transznisztriai területén zajló konfliktus – megoldására irányuló jelenlegi erőfeszítésekben, a nemzetközi joggal és a területi integritás elveivel összhangban, továbbá az EU részéről a konfliktuskezelésben mélyebb elkötelezettségre hív fel;

33. úgy véli, hogy az Uniónak a gazdasági együttműködés, a politikai stabilitás és a demokrácia három kulcsfontosságú régióban, a földközi-tengeri, a balti-tengeri és a fekete-tengeri területen történő kialakítására kellene összpontosítania figyelmét azáltal, hogy felhasználja az említett területeken már meglévő együttműködési struktúrákat, megszilárdítja az intézményi és a regionális politikák közötti szinergiát és segítséget nyújt a fent említett régiókban lévő országoknak a csatlakozási folyamatban; üdvözlí az Európai Tanács 2007. március 13–14-én kifejezett szándékát a barcelonai folyamat fellendítésére; újból hangsúlyozza a kézzelfogható eredmények elérésének fontosságát, hogy egy olyan euro–mediterrán térség, ahol előmozdítható az emberi jogok tiszteletben tartása, valamint a Földközi-tenger déli partján lévő országokban a gazdasági és társadalmi fejlődés, továbbá ahol nagyobb figyelmet fordítanak az energetikai és környezeti kihívásokra;

34. újból megerősíti, hogy a fekete-tengeri és a balti-tengeri régiók stratégiai fontossággal bírnak az Unió szempontjából, és ezért következetesebb megközelítést érdemelnek, hasonlóan a földközi-tengeri térséghez; elhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy mozdítsa elő a regionális együttműködést a fekete-tengeri és a balti-tengeri térséggel; úgy véli, hogy e három kulcsfontosságú térségre fordított egyenlő mértékű figyelem és a közöttük lévő egyensúly legjobban úgy biztosítható, ha a fekete-tengeri és a balti-tengeri térségben regionális együttműködésre vonatkozó új szervezeti struktúrákat hoznak létre, valamint a meglévő többoldalú közgyűlésekkel, mint például a Fekete-tengeri Gazdasági Együttműködés Parlamenti Közgyűlésével folytatott kapcsolatokat megerősítik;

35. hangsúlyozza az Egyesült Államokkal való transzatlanti kapcsolatok megerősítésének és a kapcsolatok fokozásának szükségességét többek között egy fejlettebb és átfogóbb transzatlanti partnerségi megállapodás révén, az abban rejlő összes lehetőség kiaknázásával, beleértve a kölcsönös érdekekről folyó konzultációt és együttműködést, valamint a polgári konfliktusmegelőzést, a nemzetközi jogrendet, békét és leszerelést, a fenntartható fejlődést és a szegénység elleni küzdelmet; üdvözlí a Transzatlanti Gazdasági Tanács létrehozását; hangsúlyozza a „jogalkotók közötti transzatlanti párbeszéd” keretében a parlamenti dimenzió fontosságát, továbbá egy mélyebb párbeszéd kezdeményezésének szükségességét az Egyesült Államok Kongresszusával az EU és az Egyesült Államok közötti kapcsolatok és a NATO jövőjét, valamint az Egyesült Nemzetek reformját illetően;

36. különösen fontosnak tartja, hogy az Unió 2008-ban felülvizsgálja az Oroszországgal folytatott kapcsolatát; véleménye szerint e kapcsolatoknak kiegyensúlyozott partnerségen kell alapulnia, amely olyan globális kihívásokkal foglalkozna, mint például a tömegpusztító fegyverek elterjedésének megakadályozása, a regionális biztonság és az energiabiztonság, továbbá a demokrácia megerősítésének, az emberi jogok védelmének, a szabadkereskedelemnek és mindenekelőtt a jogállamiság tiszteletben tartásának előmozdítása; emlékeztet arra, hogy egy valódi partnerségnek valamennyi tagállammal szemben egyenlő bánásmód alkalmazásán, valamint a szomszédos államokkal való jó viszonyon, átláthatóságon és elszámoltathatóságon kell

2008. június 5., csütörtök

alapulnia; felkéri a tagállamokat, hogy hangolják össze az Orosz Föderációval folytatott kapcsolataikat az Unió közös érdekei alapján; felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy biztosítsák, hogy bármely jövőbeni megállapodásra adott megbízás ne csupán hangsúlyozza e közös érdekeket, hanem dolgozzon is ki egy mechanizmust a megvalósítása ellenőrzésére;

37. felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy mind a közel-keleti kvartett keretében, mind pedig a helyszínen folytassák az erőfeszítéseket annak érdekében, hogy az izraeliek és a palesztinok közötti tárgyalások meginduljanak az átfogó, tartós és tisztességes, két biztonságos és életképes államon alapuló békés megoldás elérése érdekében, az annapolisi menetrendben foglalt kötelezettségvállalásokkal összhangban; úgy véli, hogy e békés megoldás elérése érdekében az Uniónak pénzügyi, kereskedelmi és politikai eszközeinek maximumát kell adnia mindkét oldal számára, és az illetékes fórumokon pénzügyi és politikai hozzájárulásával arányos szerepet kell betöltenie;

38. úgy véli, hogy az atomsorompó-szerződés (ASZ) szerinti nukleáris atomsorompó-rendszer komoly veszélyben van, és felszólítja a Tanácsot és különösen a nukleáris fegyverekkel rendelkező két tagállamot, hogy terjesszenek elő egy, az ASZ VI. cikkében szereplő leszerelési kötelezettségek végrehajtására vonatkozó európai kezdeményezést, különösen az ASZ felülvizsgálatára irányuló, 2010. évi konferenciára tekintettel; határozottan ellenzi a tömegpusztító fegyverek gyártását és terjesztését, ami egyre több országban fenyeget a megvalósulás veszélyével, mivel lehetetlen egyértelműen elválasztani a nukleáris technológia energetikai célokra és fegyvergyártásra való felhasználását; ezzel összefüggésben emlékeztet különösen az Irán nukleáris programjának céljaiban rejlő bizonytalanságokra; felhívja Iránt, hogy tanúsítson átlátható magatartást a Nemzetközi Atomenergia Ügynökséggel (NAÜ) folytatott kapcsolataiban, és törekedjen a nemzetközi közösség bizalmának újbóli felépítésére; felszólítja az ENSZ Biztonsági Tanácsának tagjait, hogy utalják vissza az Irán-kérdést a NAÜ-nek, és kezdjenek előfeltételek nélküli tárgyalásokba; felszólítja az uniós tagállamokat, hogy tiltsák meg a nukleáris technológia bármely olyan országba irányuló valamennyi exportját, amely nem ratifikálta az ASZ kiegészítő jegyzőkönyveit;

39. úgy véli, hogy az EU azzal járulhatna hozzá a bizalomépítéshez azon országok irányába, amelyekkel nem, vagy csökkentett mértékben rendelkezik szerződéses kapcsolatokkal, hogy fokozza az emberek közötti kapcsolatokat például testvérvárosi- vagy Erasmus Mundus programokon keresztül;

40. elvárja a közép-ázsiai stratégia gyors és átfogó végrehajtását;

41. ismételten megerősíti, hogy a nemzetközi szolidaritás, a stabilitás, a béke, valamint a demokratikus, emberi és gazdasági fejlődés, a jogállamiság és a kábítószerek elleni küzdelem előmozdításának 2008-ban továbbra is az EU Afganisztánnal kapcsolatos politikájának prioritásai közé kell tartoznia; hangsúlyozza a biztonság helyreállításának szükségességét Afganisztánban, amelyet nem lehet kizárólag katonai eszközökkel megteremtteni; hangsúlyozza, hogy e célból a jogállamiság megteremtését szolgáló rendőri erők megszilárdítása és a fejlesztési erőfeszítések fokozása egyaránt fontos; aggodalommal állapítja meg, hogy a kábítószertermelés fokozatosan növekedett, aminek eredményeként Afganisztán ismét a világ legnagyobb termelőjévé vált; üdvözlí az EU afganisztáni rendőri missziójának (EUPOL Afganisztán) életbe léptetését, és sürgeti az uniós tagállamokat, hogy bocsássanak a rendelkezésére tapasztalt és megfelelően felkészült személyzetet, valamint hogy adott esetben bővítsék ki; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy mind a nemzetközi közösségen belül (különösen az EU és a NATO között), mind az afgán hatóságokkal folytatott kapcsolatokban megmutatókozó elégtelen koordináció nagymértékben csökkenti a helyszíni tevékenységek hatékonyságát; felhív valamennyi szereplőt, hogy tegyen erőfeszítéseket a helyzet javítására; e tekintetben üdvözlí Kai Eide kinevezését az ENSZ-főtitkár Afganisztánért felelős különleges képviselőjévé;

42. javasolja a Kínával fennálló politikai és gazdasági kapcsolatok elmélyítését 2008-ban azzal a feltétellel, hogy lényeges előrelépések történjenek a demokrácia és az emberi jogok területén, valamint hogy Kína gondosan figyeljen az általa Tibetben tanúsított magatartással kapcsolatos komoly uniós aggályokra, e kérdésekről építő párbeszédet folytatva a hatóságokkal, különösen a pekingi olimpia előkészületei során; kéri Kínát, hogy dolgozzon ki egy, az ország helyreállítására irányuló előrettekintő, átfogó megközelítést, a különböző népek és kulturális hagyományaik fokozott tiszteletben tartása mellett; e vonatkozásban sajnálja, hogy nem születtek lényeges eredmények az EU és Kína között az emberi jogokról folytatott párbeszéd során;

2008. június 5., csütörtök

43. javasolja a Délkelet-ázsiai Nemzetek Szövetségével (ASEAN) fennálló politikai és gazdasági kapcsolatok elmélyítését 2008-ban, a demokrácia és az emberi jogok területén elért jelentős előrelépés alapján; elismeri az ASEAN-nak a regionális stabilitás és jólét területén játszott növekvő szerepét; úgy véli, hogy nagy lehetőségek előtt áll az EU és az ASEAN fokozott együttműködése, amely részben az ASEAN-nak a regionális integráció vonatkozásában, valamint a demokrácia és az emberi jogok területén tett előrelépéseire alapul; továbbra is különösen aggasztja a burmai helyzetet;

44. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy a 2007. decemberében Lisszabonban megrendezett EU–Afrika csúcstalálkozó határozatait 2008 folyamán alaposan nyomon kövessék; ebben az összefüggésben üdvözli a kettős tisztséget – az Európai Unió különleges képviselője/az Európai Bizottság Afrikai Unióba delegált addisz-abebai székhelyű küldöttségének vezetője – betöltő tisztviselő kinevezését; ; ebben a tekintetben úgy véli, hogy az ENSZ-szel együttműködésben az Uniónak mindent meg kell tennie az Afrikai Unió béketeremtő és békefenntartó kapacitásának erősítése érdekében; üdvözli e tekintetben a Kongói Demokratikus Köztársaság és a Bissau-guineai Köztársaság biztonsági ágazatának reformját támogató uniós missziókat, és kéri a KKBP és a közösségi eszközök, mint például a Stabilitási Eszköz összehangolt alkalmazását;

45. elvárja, hogy az EU–Latin-Amerika és karibi-térség 2008 májusában Limában megrendezésre kerülő V. csúcstalálkozója a kihirdetett biregionális társulás tartalmának elmélyítését eredményezze, beleértve a Parlament által javasolt biregionális szolidaritási alap létrehozását, valamint az EU és a Mercosur, az Andok Közösség és Közép-Amerika közötti társulási megállapodásról szóló tárgyalások kellő időben, 2008 végéig történő lezárását;

46. felhívja a figyelmet az Unió különböző földrajzi érdekerületeivel foglalkozó kiterjedt állásfoglalásaira és jelentéseire, mivel értékes hozzájárulásokat tartalmaznak a vitához arról a módról, ahogy az Unió politikájának e földrajzi területekkel szemben alakulnia kellene;

47. ajánlja, hogy az Unió erősítse meg a harmadik országokkal és térségekkel, különösen a fontos partnerekkel folytatott párbeszédet; ezzel kapcsolatban ismételten megerősíti, hogy a parlamenti diplomácia kiegészítő eszközként fontos szerepet játszik az Unió harmadik országokkal és térségekkel fenntartott kapcsolataiban, elsősorban a három jelentős többoldalú parlamentközi közgyűlés (az Afrikai, karibi és csendes-óceáni és EU Közös Parlamenti Közgyűlés (AKCS–EU KPK), az Euromediterrán Parlamenti Közgyűlés (EuroMed), az EU–Latin-amerikai Parlamenti Közgyűlés (EuroLat)) révén; vállalja egy EU–keleti szomszédsági parlamenti közgyűlés (Euro-Nest) 2009-ig történő létrehozását, a Parlament és az ESZP keleti részében érintett országok közötti politikai partnerség parlamenti közdimenziójának megerősítése érdekében;

48. ismételten felhívja az ENSZ Biztonsági Tanácsában részt vevő uniós tagállamokat, hogy ennek keretében fokozzák együttműködésüket az EU világszintű fellépése eredményességének javítása érdekében, és hosszabb távon törekedjenek egy európai uniós képviselői hely megszerzésére a Biztonsági Tanácsban az ENSZ rendszerének nagyobb mértékű reformjával összefüggésben; kéri az ENSZ Biztonsági Tanácsának azon állandó tagjait, amelyek uniós tagállamok, hogy működjenek szorosabban együtt azokkal az uniós tagállamokkal, amelyek nem állandó tagok;

A KKBP hatékonysága, egységessége és láthatósága

49. üdvözli a Lisszaboni Szerződéssel a külső fellépések, a KKBP és az EBVP (a jövőben KBVP) terén végrehajtott előrelépéseket; úgy véli, hogy az új szerződés jelentősen megerősíti az Unió külső fellépését és a nemzetközi kapcsolatokban betöltött szerepét, valamint javítja az Unió láthatóságát és profilját, miközben erősíti az irányú képességét, hogy a világpolitika színpadán hatékonyan lépjen fel;

50. reméli, hogy a Lisszaboni Szerződést valamennyi tagállam haladéktalanul ratifikálja, így az időben hatályba léphet majd; gratulál azoknak a tagállamoknak, amelyek már ratifikálták a Lisszaboni Szerződést;

2008. június 5., csütörtök

51. üdvözlí az Unió intézményi keretének fejlesztését a KKBP területén, főként a következők révén:
- a) az uniós külügyi és biztonságpolitikai főképviselői poszt létrehozása, amelynek betöltője a Bizottság alelnöke, aki felelősséggel tartozik a Parlamentnek, és egyben a Külügyminiszterek Tanácsának elnöke is, aki irányítja a KKBP-t és a KBVP-t, hozzájárul a politika kialakításához és biztosítja az Unió külső fellépésének következetességét;
 - b) az Európai Külügyi Szolgálat (EKSZ) létrehozása – a Bizottság beleegyezésével és a Parlamenttel folytatott konzultációt követően –, amely támogatni fogja a főképviselő munkáját és amelynek munkatársai a Bizottság, a Tanács titkársága és a nemzeti diplomáciai szolgálatok tisztviselői közül kerülnek ki;
52. üdvözlí az Unió külső cselekvési területének bővülését, beleértve egy új jogalap és a KKBP-vel összefüggő területeket érintő eszközök biztosítását, úgy mint az európai szomszédságpolitika egyértelmű jogalapját, az Unió különálló jogi személyként való meghatározását, a harmadik országok sürgős pénzügyi támogatását, a humanitárius segítségnyújtást, a nem-állami szereplőkkel szembeni szankciókat, az úrpolitikát, az energiabiztonságot, az éghajlatváltozás elleni küzdelmet, a nemzetközi terrorizmus megelőzését és a személyes adatok védelmét;
53. hangsúlyozza az Unió külpolitikai intézkedésein belüli politikai koherencia biztosításának fontosságát, különösen a KKBP, a KBVP, valamint a fejlesztési és kereskedelmi politikák között; ezzel összefüggésben hangsúlyozza azt a fontos szerepet, amelyet a főképviselőnek és az EKSZ-nek a politikai koherencia biztosításában játszania kell;
54. emlékeztet arra, hogy az Unió jogi személyiségének megteremtése felveti az Unió nemzetközi szervezeteken – például az ENSZ-en – belüli jogállásának kérdését; véleménye szerint az Unió ENSZ-en belüli jövőbeni rangjának arányosnak kell lennie pénzügyi és politikai hozzájárulásával;

A Lisszaboni Szerződés és annak hatása a Tanács, a Parlament és a Bizottság közötti kapcsolatokra, valamint a KKBP/KBVP felett gyakorolt parlamenti ellenőrzésre

55. úgy véli, hogy az Európai Tanács elnöke, a Bizottság elnöke, a főképviselő és a soros elnökség közötti lehető legszorosabb együttműködés kialakítása kulcsfontosságú szerepet játszik abban, hogy eltérő funkcióik hozzájáruljanak a KKBP egységességéhez és hatékonyságához;
56. felszólítja a Tanácsot, hogy érdemben reagáljon a Parlament hivatalos közleményeiben kifejezett óhajokra és aggályokra, különös tekintettel az emberi jogok, a demokrácia és a jogállamiság megsértésének eseteiről szóló állásfoglalásokra;
57. felszólítja a Tanácsot, hogy vizsgálja meg egyes riasztó rezsimekkel – mint például a zimbabwei Mugabe-rezsimmel és a burmai katonai juntával – szembeni szankció-politikáinak hatékonyságát, továbbá hogy javításuk érdekében vezessen be intézkedéseket, beleértve az azok teljes körű betartásához és végrehajtásához szükséges mechanizmusokat;
58. felkéri a jövőbeni főképviselőt/bizottsági alelnököt, hogy támaszkodjon a főképviselők és a külkapcsolatokért felelős biztosok által a Parlament plenáris ülésein való időszakos részvételük során és a Külügyi Bizottság keretében szerzett tapasztalatokra, valamint az informális találkozók gyakorlatára annak érdekében, hogy rendszeres, szisztematikus és érdemi konzultációkat alakítson ki a Parlamenttel és illetékes szerveivel, továbbá – a KKBP-vel kapcsolatos főbb választások átláthatóságának és elszámoltathatóságának növelése érdekében – vonja be a Parlamentet a döntéshozatali folyamatba; rámutat, hogy a főképviselő/bizottsági alelnök jövőbeni hivatalának legitimitása közvetlenül az Európai Parlamenttől ered majd;
59. hangsúlyozza továbbá, hogy a Tanács és a Parlament közötti kapcsolatokat szintén újra kell gondolni annak érdekében, hogy számba lehessen venni a jövőbeni KBVP jelentősebb reformjait és a Parlament megerősített ellenőrzési hatásköreit, azt követően, hogy a Nyugat-Európai Unió fennmaradó hatásköreit az Európai Unióra ruházzák át; e tekintetben üdvözlí az Európai Parlament és a nemzeti parlamentek közötti szorosabb együttműködésre vonatkozó rendelkezéseket;

2008. június 5., csütörtök

60. kéri a Parlament és a Tanács közötti olyan intézményközi megállapodás létrehozását, amely a Lisszaboni Szerződés hatálybalépésekor meghatározza munkakapcsolataikat a külső fellépés terén, beleértve a bizalmas adatok megosztását is; kéri a Bizottság és a Parlament közötti keretmegállapodás aktualizálását annak érdekében, hogy az vegye figyelembe a Lisszaboni Szerződés rendelkezéseit;

61. kéri, hogy a jövőbeli főképviselő/bizottsági alelnök az új Bizottsággal együtt, 2009. november 1-jén lépjen hivatalba, hogy találjanak ideiglenes megoldást a Lisszaboni Szerződés hatálybalépése és a 2009. november 1-je közötti időszakra, valamint hogy a Parlamenttel folytassanak teljes körű konzultációt az első főképviselőnek/bizottsági alelnöknek az Európai Tanács általi és a Bizottság elnökének beleegyezésével történő kinevezéséről, továbbá bármilyen más, ideiglenes kinevezésről; ebben az összefüggésben szükségesnek tartja egy ad hoc meghallgatási eljárás létrehozását a főképviselő/bizottsági alelnök kinevezésére, amelynek során a Külügyi Bizottság lenne a vezető bizottság;

62. hangsúlyozza azt a jelentős hatást, amelyet az EKSZ létrehozása az Unió külkapcsolatai tekintetében fog okozni; kiemeli az átláthatóság, valamint az e folyamathoz nyújtott demokratikus hozzájárulás szükségességét; emlékeztet a Lisszaboni Szerződéssel módosított EU-Szerződés 27. cikke (3) bekezdése szerinti konzultációhoz való jogára az EKSZ létrehozásáról; kéri, hogy az e téren végzett előkészítő munkába teljes mértékben vonják be; hivatkozik az erről a kérdéssel folyamatban lévő jelentésére; reméli, hogy az EKSZ létrehozása nagyobb tisztánlátást fog biztosítani az uniós különleges képviselők kinevezésére és értékelésére vonatkozó kritériumok tekintetében, beleértve feladataik meghatározását és célját, megbízatásuk időtartamát, valamint az Európai Bizottság küldöttségeivel folyó koordinációjukat és kiegészítő jellegüket is;

63. felhívja a jövőbeni főképviselőt/bizottsági alelnököt, valamint a Tanácsot és a Bizottságot, hogy erősítsék meg az együttműködést a meglévő többoldalú parlamenti közgyűlésekkel (AKCS–EU KPK, EuroMed, EuroLat és megalakulása után az Euro-Nest), amelyek közös fórumot biztosítanak az Unió parlamenti képviselői és legfontosabb partnerei számára, mivel az egyértelműen hozzáadott értéket jelent az Unió külső fellépésének következetessége és hatékonysága szempontjából;

64. azon a véleményen van, hogy a parlamenti ellenőrzés létfontosságú értékkel bír az EBVP számára; e tekintetben felkéri a Politikai és Biztonsági Bizottságot (PPB), hogy a felmerülő válságokra vagy nemzetközi biztonsági eseményekre vonatkozó bizalmas információk tekintetében az Európai Parlamenttel együtt hozzon létre egy – néhány tagállam nemzeti parlamentjében működőhöz hasonló – mechanizmust, amelynek kerete a bizalmasság mértékétől függően lehet akár zárt bizottsági ülés, vagy a PPB és a megfelelő bizottságok és albizottságok kinevezett tagjai közötti ülés;

65. szükségesnek tartja, hogy a Külügyi Bizottság elnöke részt vegyen a tagállamok külügyminisztereinek informális találkozóin (Gymnich-találkozók), követve a Tanács más politikai területeken tartott informális ülései esetében már kialakult hagyományt;

66. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy biztosítsák az Európai Védelmi Ügynökség által végzett tevékenységek demokratikus elszámoltathatóságát és átláthatóságát;

A KKBV/KBVP finanszírozása a Lisszaboni Szerződés fényében

67. elégedetten veszi tudomásul, hogy a Lisszaboni Szerződés megerősíti a Parlament költségvetési hatáskörét az EU összes kiadása felett, az EKSZ-t is beleértve, ezáltal a Parlament egyenrangúvá válik a Tanáccsal, továbbá megszűnik a kötelező és a nem kötelező kiadások közötti különbségtétel, és jogilag kötelezővé válik a többéves pénzügyi keret;

68. sajnálatát fejezi ki a KBVP tevékenységeinek gyors, az EU költségvetésén kívül történő finanszírozására lefektetett eljárás szükségtelen bonyolultsága miatt; kitarthat emellett, hogy az Unió valamennyi külső fellépését (beleértve a jövőbeni KBVP keretén belüli fellépéseket, kivéve minden katonai kiadást) a jövőben a közös uniós költségvetésből kell finanszírozni;

2008. június 5., csütörtök

69. ezzel kapcsolatban hangsúlyozza, hogy külön figyelmet kell fordítani a polgári válságkezelés ellenőrzésére, amikor az optimális hatékonyság és koordináció biztosítása érdekében egyesítik a Tanács, a Bizottság és a tagállamok erőforrásait és különböző feladatait;

70. elismeri a Külügyi Bizottság és a Költségvetési Bizottság elnökségei, valamint a PPB elnöke részvételével megtartott közös konzultációs ülések hasznosságát, mint ahogyan azt a fent említett 2006. május 17-i intézményközi megállapodás is előírja; ugyanakkor támogatja, hogy a Parlament külső fellépésért illetékes bizottságainak elnökei és/vagy előadói hivatalból teljes körűen részt vegyenek az új költségvetési eljárással foglalkozó új egyeztetőbizottság tevékenységében, amennyiben az éves eljárással összefüggésben ez szükséges;

71. kéri, hogy az említett 2006. május 17-i intézményközi megállapodás szellemében, amely strukturált párbeszédet irányoz elő a Tanács és a Parlament között, a Tanács tájékoztassa a Parlamentet a KKBP-vel kapcsolatos kiadásokra vonatkozó bármilyen határozat elfogadását megelőzően;

72. a KKBP részére a 2007–2013 közötti időszakra kiutalt 1 740 milliárd eurós teljes összeget nem tartja elégségesnek az EU mint globális szereplő törekvéseinek eléréséhez, de elismeri, hogy a KKBP 2008. évre megállapított 285 millió eurós finanszírozása jelentős előrelépés a korábbi finanszírozáshoz képest (és 125 millió eurós növekedést jelent 2007-hez képest); hangsúlyozza, hogy ennek a növekedésnek határozottabb intézkedésekkel kell járnia a parlamenti ellenőrzés terén és jobb együttműködéssel a Tanács részéről;

73. egyedi javaslatokat fog tenni az EKSZ finanszírozására és költségvetési ellenőrzésére vonatkozóan, az e tárgyban esedékes jelentésének keretében;

*
* *
*

74. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az ENSZ főtitkárának, a NATO főtitkárának, valamint az Európa Tanács parlamenti közgyűlése elnökének.

Éves jelentés az európai biztonsági stratégia és az európai biztonsági és védelmi politika (EBVP) végrehajtásáról

P6_TA(2008)0255

Az Európai Parlament 2008. június 5-i állásfoglalása az európai biztonsági stratégia és az európai biztonsági és védelmi politika (EBVP) végrehajtásáról (2008/2003(INI))

(2009/C 285 E/04)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Tanács által 2003. december 12-én elfogadott európai biztonsági stratégiára (ESS),
- tekintettel a 2007. december 13-án Lisszabonban aláírt Lisszaboni Szerződésre,
- tekintettel a 2007. december 14-i Európai Tanács elnökségi következtetéseire,
- tekintettel a 2007. június 18-i és december 10-i Európai Tanács elnökségének az európai biztonsági és védelmi politikáról (EBVP) szóló jelentéseire,